

En hilsen fra bestyrelsen

Det dejlige sommervejr og de mange skønne og lune aftener har indtil nu ”inviteret” på masser af udeliv og vi håber, at alle nyder deres dejlige små haver og gode altaner.

Petanquebanerne bliver flittigt brugt, det giver megen hygge og samvær. Hold dig orienteret her i bladet om de aktiviteter der kan deltages i.

Sommerfesten i august nærmer sig og vi skal gøre vores bedste til, at denne aften bliver rigtig hyggelig. Tilmeldinger bliver lagt i postkassen ca. 3 uger før.

Husk, at når du bor i en almennyttig bolig, så er du en del af beboerdemokratiet og det betyder bl.a., at vi bør overholde de regler, vi selv har vedtaget på vore afdelingsmøder. Du tænker måske, at den regel du bryder ikke er så vigtigt, men man skal huske på, at man kan genere sine gode naboer og at hvis

man ikke overholder reglerne, så synes naboen måske, at der er en anden regel, der heller ikke er så vigtigt. Vi skal tage hensyn til hinanden og huske, at i værste fald kan disse overtrædelser føre til, at husstanden sættes ud af lejemålet. Så læs vores husorden, der er mange gode grunde til at den er vedtaget.

Husk også, at vinduerne i opgangene skal lukkes efter udluftning – Og pas på når du vander på altanen, tag hensyn.

Og **tal** med din nabo.

De af os i afdelingen der har skakter i opgangene skal være opmærksomme på, at sortere affaldet rigtigt, ligesom vi skal sørge for, at affaldsposen er ordentlig lukket og ikke lækker. FORS laver stikprøver i boligforeningerne og er der problemer, så kan konsekvensen være, at skakterne lukkes i enkelte opgange.

Vi ønsker jer en fortsat god sommer.

De bedste hilsner fra bestyrelsen

Lidt af indholdet

Strandparken. Læs side 7

Store bagedag. Læs side 6

Bolivia tur-retur. Læs side 11

Bagest: Steen, Hanne, Søren, Nichlas. Forrest: Anna, Pia, Else Marie

Afdelingsbestyrelsen 535-3

Formand:

Pia Lundberg
Tlf. 40 26 03 01
pigo@webspeed.dk

Næstformand:

Steen Nielsen
Tlf. 20 44 74 19
sim20447419@gmail.com

Bestyrelsesmedlem:

Else Marie Schmidt
Tlf. 31 90 34 24
elsemarieschmidt@gmail.com

Bestyrelsesmedlem:

Anna Storm
Tlf. 61 38 22 98
Annastorm3@hotmail.com

Bestyrelsesmedlem:

Hanne Schultz
Tlf. 23 70 21 36
hs@schultz.mail.dk

Suppleanter:

Nichlas Munkholm Jensen
Søren Sahl

Redaktør:

Tlf. 20 91 88 39
harryvinter@gmail.com

Ejendomskontoret:

Tlf. 59 44 30 01
Afdeling.535-2@lejerbo.dk

Afdelingsbestyrelsen 535-5 "Lunden"

Formand:

Ingelise Nielsen

Bestyrelsesmedlem:

Vagn Wissing Petersen

Næstformand:

Lise-Bente Raabjerg

Suppleanter:

Annelise Nielsen

Afdelingsbestyrelsen 794-0 "Konsulatet"

Formand:

Birgit Petersen

Kasserer:

Joy Benzon

Næstformand:

Jørn Henriksen

Suppleanter:

Flemming Rasmussen

Anni Højland

Grundejerforeningen Lundemarken

Medlemmer:

Lejerbo (almene boliger)

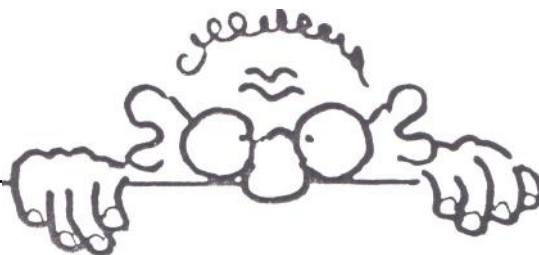
Birkelunden og Lunden (Ejerforeninger)

Lundeparken, Birkeparken, Konsulens Bakke og Beyers Bakke (Andelsboligforeninger)

Børnehaven Villa Kulla (Offentlig ejendom)

Lundestrædet 55 (Lejeboliger)

Formand: Steen Nielsen, Lundestrædet 2.

Lejerbo Regionskontor Holbæk

Sportsalle 5B, 2. th,
4300 Holbæk

Tlf.: 38 12 13 74

E-mail: holbaek@lejerbo.dk

Mysteriet om skulpturen ud for nr. 14

I forrige nummer efterlyste vi oplysninger om skulpturen foran vaskeriet. Tilsyneladende er der ingen, der aner, hvem kunstneren er.

En dag blev redaktøren standset af en mand i Lundestrædet, som fortalte, at så vidt han vidste, så havde skulpturen tidligere stået ved Lejerbos hovedkontor i København.

Vores formand, Pia, kontaktede da regionskontoret for at få oplysninger.

Den flinke sekretær dykkede ned i gemmerne og fandt et foto af en plade med teksten ”Skulpturerne udført af Billedhugger Carsten Jensen 1998”. Hun kunne oven i købet oplyse kunstnerens tlf.nr. og e-mail og henviste samtidig til en pensioneret varmemester, som kunne fortælle, at den har stået ved Lejerbos hovedkontor i Kristianiagade, hvor kontoret tidligere lå. Han mente også, at den på et tidspunkt var blevet påkørt af en bil, hvorefter den blev sat hen i et hjørne. Der stod den, indtil nogen fandt på at placere den ved det nye byggeri i Holbæk. Det er nok den mest troværdige forklaring, vi har modtaget indtil nu.

Redaktøren skrev da til Carsten Jensen og medsendte et foto af skulpturen. Han svarede, at han ikke havde udført den pågældende

skulptur og heller ikke anede, hvem det kunne være. Men han havde lavet andre skulpturer for Lejerbo.

Pia kontaktede herefter andre i Lejerbos administration. Desværre kunne man ikke komme med flere oplysninger om denne skulptur.

Og – det er sådan, at for nogle år tilbage var der en stor brand i kælderen hos Lejerbo og der opbevarede man også kunstmappen, desværre er den gået tabt sammen med en masse andet. Så ingen der kan huske eller finde ud af mere. Dem der i sin tid stod for købet af disse kunstværker er døde.

Men det skal da ikke afholde os fra at fortsætte eftersøgningen. Vel?

Det er sådan, at i gamle dage var der en tradition for kunstværker, og Lejerbo opsamlede penge til at donere disse. (Det gør man ikke mere).

Afbrændingsforbud standser ikke Konsulatet

Sct. Hans Aften brugte boligfællesskabet Konsulatet solcellelamper i stedet for bål. Det formindskede ikke den gode stemning.

Med ba-bu og fuld musik

Den 18. maj fik vi besøg af både brandbiler og politi. Det viste sig heldigvis kun at dreje sig om en mindre brand i en affaldsskakt.

Eksemplet viser, hvorfor der ikke må holde biler parkeret i de smalle stræder. En dag kan det være alvor.

26. juni var der igen larm i gaden. Denne gang var det studenter, der fejrede deres eksamen.

Skønt med ungdom i Lundemarken!

Tillykke herfra!

Den store kagedag

Kagedagen den 2. juli blev en festlig begivenhed for alle involverede.

Omkring kl. 13 indfandt i alt syv bagere sig med deres flotte kager. Det stod klart fra begyndelsen, at dommeren ville komme på en svær opgave med at udpege de bedste. Kagerne blev placeret på et bord, hvor de fik numre, så dommeren ikke kunne vide, hvem der havde bagt hvad.

Omkring kl. 14 indfandt et halvt hundrede beboere sig og tog plads ved de veldækkede borde.

Samtidig indfandt dommeren sig. Hun hedder Kirsten Frederiksen og er pensioneret bager. Hun har igennem årene arbejdet i mange forskellige bagerier i Holbæk og Vig.

Harry, som havde taget initiativ til kagedagen, bød velkommen og udtrykte en særlig velkomst til bagerne, som bidrog med de flotte kager. Også en særlig velkomst til dommeren, som havde påtaget sig den vanskelige opgave.

Så gik dommeren i gang med at smage på og vurdere kagerne en efter en, og til sidst faldt dommen:

1. præmien gik til kage nr. 5, som viste sig at være bagt af den 12-årige Sofia. Hun var den glade modtager af et diplom og en kagedåse indeholdende 500 kr.

2. præmien gik til Birgit Hedlund og 3. præmien til Hanne Schultz.

Efter præmieuddelingen blev alle tilstedeværende inviteret til at smage på herlighederne.

Og det skulle de kun opfordres til én gang.

Et par bestyrelsesmedlemmer var enige: Det her skal vi gøre om ved en senere lejlighed!

De syv kager

Dommeren vurderer

Vinderen med sin frembringelse

Strandparken - et enestående arboret

Vagn Ulsted inviterede redaktøren med en tur i Strandparken for at vise, hvilket pragtfuld arboret Holbæk er i besiddelse af.

Vagn har et varmt hjerte for Strandparken, som han anser for en enestående attraktion, som Holbæk Kommune ikke gør det mindste for at reklamere for.

"Jeg synes, det er en turistattraktion", siger Vagn, "men kommunen gør for lidt for at promovere den. Det er ikke sikkert, at den kan tiltrække store skarer af mennesker, men hvis folk ikke ved, at den er her, så kommer de jo ikke."

Der er kun to steder i Danmark, hvor man har en park som den her. Det er i Nordsjælland nord for Dyrehaven. Det andet er her. Der må da komme turister, der synes, at sådan en park er interessant."

Harry: *"Ja, ikke mindst i en tid, hvor man taler om "det grønne", klima, miljø osv."*

Vagn finder en lille bog frem: *"Det her er en bog om Strandparken, som blev udgivet i 1989. Den fortæller bl.a., hvordan grosserer Tidemand og hans hustru i 1898 skænkede parken til Holbæk by. Men det mest interessante ved bogen er, at den indeholder et kort over parken med angivelse af, hvor de mest interessante træer er placeret. På kortet er træernes placering angivet med et nummer, og man kan så slå nummeret op i bogen og læse oplysninger om det pågældende træ. Der er et halvt hundrede forskellige træer i parken."*

Vi starter vores rundtur i Strandparken fra P-pladsen ved Hotel Strandparken og følger i store træk nummereringen i bogen om Strandparken. Det første træ, der fanger vo-

Vagn ved en ægte kastanje

res opmærksomhed, er en ægte kastanje, et fantastisk flot træ med sine gule rakler. Det pudsige er, at træet ikke er angivet i den lille bog. Det oplever vi flere gang på turen. Enkelte af de angivne træer er til gengæld forsvundet i de forløbne år.

Vi passerer en taks, en kæmpethuja, en kristtorn, en ædelcypres, et hønsebenstræ og

mange andre træer, som står, hvor de skal, og snart efter er vi henne ved hovedindgangen fra Kalundborgvej. Overfor indgangen står et mindesmærke for grosserer og etatsråd W. R. Tidemand, som donerede Strandparken til Holbæk by.

accisebod på højre side. Acciseboder var i årene mellem 1660 og 1852 toldsteder, hvor varer blev pålagt en afgift til staten, før de fik lov til at blive fragtet videre ind til byen.

Nu har vi en legeplads fuld af glade børn på højre side, før vi til venstre ser parkens vel nok mest interessante træ: ginko-tempeltræ.

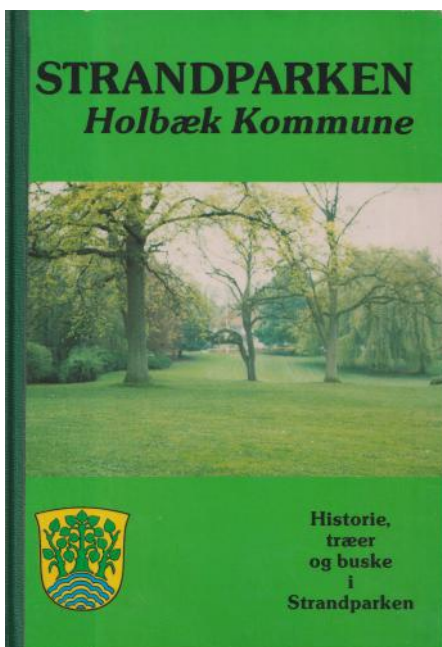
Faktisk giftede Tidemand sig til arealet, som hans hustru Caroline Marie tog med ind i ægteskabet som sin fædrene arv. Hun ville nok ikke være blevet overset på den måde i dag.

Vi fortsætter ad stien parallelt med Kalundborgvej og står snart efter ved et imponerende rosenbed. En tavle angiver de forskellige sorters navne, år de blev plantet samt placering i bedet

Vi fortsætter ad stien forbi en enorm hestekastanje, hvorefter vi passerer en lille smuk

”Efter min mening er det mest interessante træ i parken den lille bogs nr. 45, ginko, som også kaldes templetræ, fordi dets eksistens skyldes buddhistiske munke, der fattede interesse for træet. Træet er faktisk et levende fossil med rødder tilbage til permtiden for omkring 270 millioner år siden, og det har ingen nulevende slægtning. Det bliver nemt over 1000 år gammelt.” fortæller Vagn.

”Se engang bladet her”, siger Vagn og holder et par blade frem, så jeg kan fotografere dem. *”Ingen andre blade ligner det. Det er helt enestående”.*

Vi går videre og kommer til møllen. ”Den blev bygget omkring 1700 i Butterup, og blev så i 1875 flyttet til Søndersted. I 1938 blev den flyttet til Strandparken, hvor nogle drenge brændte den af for bare fem år siden. Så den mølle, der står her i dag, er faktisk nybygget,” forklarer Vagn. ”Læg mærke til møllens beklædning med shingles. Det er cedertræ, man bruger til det.”

Vi går videre, passerer et stort flot lindetræ, og har pludselig en fantastisk udsigt til højre ud over fjorden og badeanstalten til Tuse Næs. Enestående smukt.

Vi går videre og ser kort tid efter parkens springvand, som har en interessant historie. I 1906 blev der boret efter vand. Da man nåe-

de 102,5 meter ned, strømmede der saltvand op. Geologer fastslog, at der mellem istiderne havde været et tropisk hav, og at det var saltvand fra det hav, som nu strømmede op. Holbæk fik et springvand med drivmiddel fra Jordens indre.

I år 2000 blev der hen over springvandet opført en skulptur af den dansk-islandske kunstner Olafur Eliasson. Værket, som har

titlen "5-dimensionel Pavillon" er bygget af flettet fladstål.

*"Hans mor bor her i byen", fortæller Vagn.
"Han bor selv i Berlin."*

Til brug for de Olympiske Lege blev der i 2008 opført et nationalstadion i Beijing, som i mistænkelig grad ligner Eliassons pavillon i Holbæk. Bygningen i Beijing er tegnet af to schweiziske arkitekter, som måske har hentet inspiration i Strandparken i Holbæk. Efter at have beundret springvandet og Eliassons pavillon går vi op over plænen i retning mod Hotel Strandparken.

Undervejs hilser vi på en lystfisker, som har slået et telt op. *"Jeg glæder mig til den gyldne time i aften, når havørreden kommer ind"*, siger manden.

Vi passerer flere store flotte træer, bl.a. en rød ahorn, hvis blade er grønne på oversiden og purpurrøde på undersiden.

Vi kigger nærmere på en kæmpestor hænge-

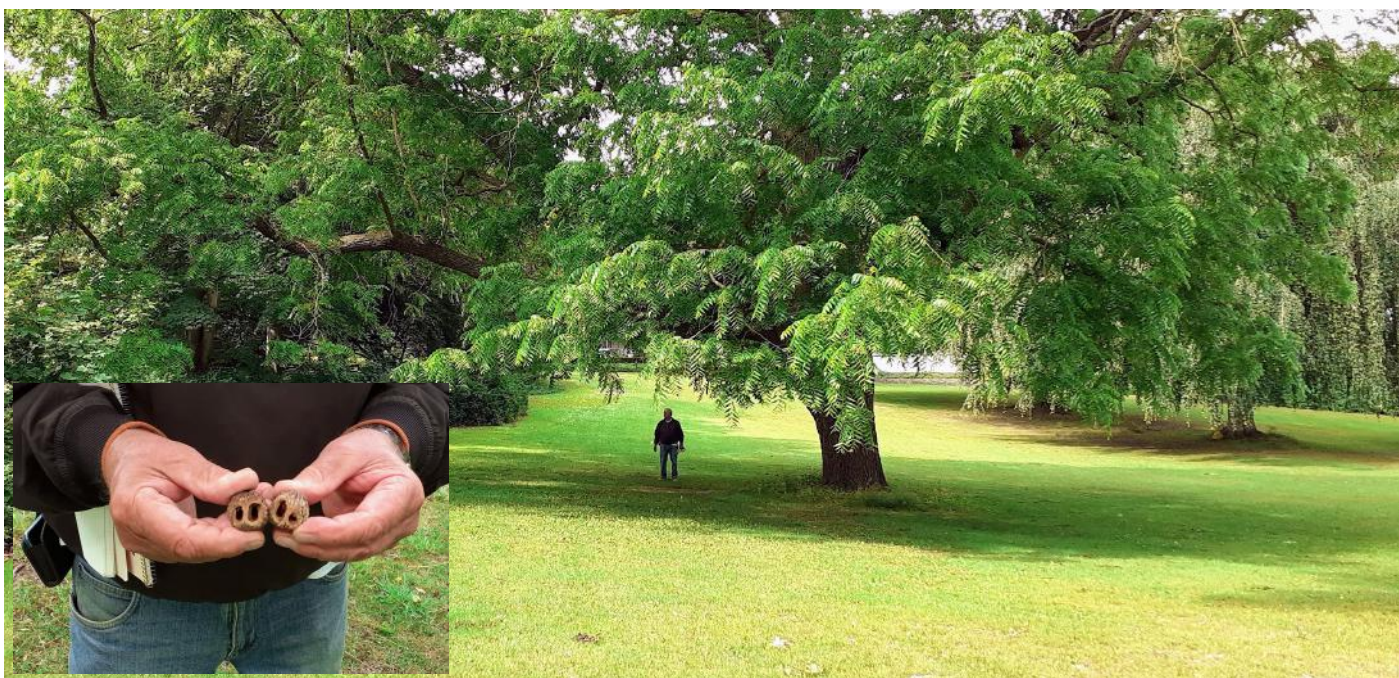
bøg og studser over nogle sorte bånd, som er snoet omkring højtsiddende grene. Det viser sig, at træet består af tre stammer, som der er bundet remme imellem, så de ikke kan vælte fra hinanden. Enormt stærke remme!

Det sidste træ, som påkalder vores opmærksomhed, før vi når tilbage til P-pladsen er en sort valnød. Nr. 16 i den lille bog.

Den har nogle enormt lange grene, som rækker ind i buskads, som står på lang afstand. Et flot træ, som pynter midt på den grønne plæne. Under træet ligger mange små nødder, som mus har bidt i. I træets bark er en nød med hul i kilet ind. Det er nok en smart fugl, som har fået sig et måltid.

Vagn holder et par stykker op, så jeg kan fotografere dem. De ligner små kranier.

Vi tager afsked med hinanden med en gensidig forsikring om at gøre, hvad der står i vor beskedne magt, for at udbrede kendskabet til Holbæks unikke arboret.

Sydamerika tur-retur - og en tur fra Faxe

Redaktøren har været en tur på 3. sal i Lundestrædet 26 for at få en snak med Margit og Mario See

Harry: Jeg er aldrig stødt på navnet "See" før. Hvordan skal det udtales?

Mario: Det er tysk og udtales med et stemt "s". Mine forældre boede i Sudeterlandet i Tjekkiet og var tysktalende. De måtte flygte, da tyskerne invaderede Tjekkiet i 1939.

Det eneste sted, de kunne få opholdstilladelse, var i Bolivia i Sydamerika, og der er jeg født. Deraf mit spansk klingende navn "Mario".

Min far var læge. Han kom tilbage til Europa i 1945, sammen med de allierede tropper med rang af oberstløjtnant.

Da krigen var forbi sendte han bud efter min mor, min storebror og mig. Min storebror var født inden de flygtede. Vi kom tilbage til Tjekkosllovakiet hvor han åbnede han en ny lægepraksis. Men snart efter kom russerne og kommunismen. Så vi tog afsted igen; denne gang til Argentina, hvor jeg er opvokset og har tilbragt hele min ungdom.

Min bror var ansat i receptionen på det fineste hotel i Buenos Aires, og der lærte han en stewardesse fra SAS at kende i begyndelsen af 60'erne.

Hun rejste hjem til Danmark, og kort tid efter fulgte han efter hende og de blev gift.

I 1964, da jeg fylder 21, ville jeg besøge dem i København: Jeg skulle kun være her i 14 dage, men det blev til foreløbig mere end 60 år.

Jeg gik nemlig også hen og traf en ung dame ved navn Birthe, som jeg ikke er gift med

længere. Jeg er i dag lykkeligt gift med en anden Margit Birthe for anden gang. Men vi kommer stadigvæk sammen, og de to "Birther" er gode venner.

Det er faktisk ret praktisk med det samme navn, så jeg ikke ligger og mumler et andet navn i søvne.

Min bror og svigerinde holdt altså 21-års fødselsdag for mig og inviterede bl.a. flere sprogkyndige venner, som jeg kunne tale med.

En af gæsterne hed Mario, ligesom jeg selv. Han var afdelingsleder i et eksportfirma, og da han hører, at jeg kan både spansk, tysk og engelsk, spørger han, hvad jeg vil sige til at blive i Danmark. For på hans arbejdsplads har de netop brug for en tresproglig korrespondent - Jeg tog imod tilbuddet, blev i Danmark, og er her stadigvæk !

Margit: Du skal lige fortælle om opholdstilladelsen.

Mario: Nåh ja. Jeg skulle jo selvfølgelig søge om opholdstilladelse hos fremmedpolitiet. I den forbindelse fortalte jeg politi-medarbejderen, at jeg var ved at få arbejde og hvor meget jeg ville få i løn, hvorpå han svarede "Den løn kan du da ikke leve af" - "giv mig lige nummeret til din arbejdsgiver."

Så forklarede han min kommende arbejdsgiver, at han her sad med en ung mand, som han ikke kunne give opholdstilladelse på det grundlag. Så det endte med, at jeg gik derfra

med næsten en fordobling af min løn. Så jeg fik jobbet, blev gift og fik to børn.

Harry: *Er de her i Danmark endnu?*

Mario: Ja, det er de. Den ene har vi ikke så meget kontakt med. Den anden er farmaceut, har en ledende stilling hos Novo Nordisk og klarer sig rigtig godt.

Jeg har den holdning, at man ikke bør prale af sine forældre, men man må godt prale af sine børn.

På et tidspunkt begyndte jeg at interessere mig for politik, stillede i 1989 op til Kommunalbestyrelsen i Glostrup, hvor vi boede den gang, og blev valgt. Der sad jeg så i fire år. Senere blev jeg også valgt ind som suppleant til Folketinget og blev indkaldt, når vedkommende jeg var suppleant for, skulle deltage i møder i FN. Så jeg oplevede også den store ære, at være fungerende folketingsmedlem i en halvanden måneds tid, og i 1995 gik jeg ud af politik for bestandigt - og det har jeg ikke fortrudt.

Harry: *Så du holdt op med at være korrespondent.*

Mario: Ikke helt, for jeg kunne jo stadigvæk både oversætte og tolke, som bibeskæftigel-

se. Men jeg begyndte samtidigt at køre hyrevogn og senere bus, fordi jeg derved selv kunne bestemme min arbejdstid.

Margit: Du sprang noget over, for længe inden du gik ind i politik blev du uddannet som tjener på Hotel d'Angleterre.

Mario: Ja, det er rigtigt. Jeg havde på et tidligere tidspunkt søgt en ledig læreplads der, fik den pga. mine sprogkundskaber, og blev tjeneruddannet dér og senere inspektør på Kystens Perle.

Margit: Det var i 1972-73, du blev uddannet. Vi kom godt nok sammen dengang, men vi var endnu ikke gift.

Mario: Men jeg havde længe haft en drøm om at blive ejendomsmægler. Mens jeg kørte bus kom jeg dagligt på min rute forbi et ejendomsmæglerfirma, hvor jeg søgte job for at lære faget. Jeg var ligeglad med om jeg fik noget for det eller ej. Bare jeg kunne lære noget.

Jeg ringede og talte med ejendomsmægleren, som forklarede, at firmaet ikke havde så meget at lave her i Danmark, for de handlede for det meste med ejendomme i Spanien. "Hvadbehager! Udbrød jeg. Nu bliver det

rigtig interessant”. For mit modersmål er jo lige netop spansk. Og så var det hans tur til at udbryde ”hvadbehager!”

Så jeg blev skam ansat, men blev samtidig ved med at køre bus ved siden af.

Vi var i Spanien mange gange for at se på lejligheder. Men jeg holdt op, da ejeren desværre blev syg og solgte forretningen.

Harry: *Du har prøvet mange ting: tjener, ejendomsægler buschauffør, taxachauffør.*

Margit, hvordan startede du?

Margit: Jeg startede på den måde, at min skoleinspektør i Faxe sagde: Margit, ”du skal da have realeksamen.” ”Nej sagde jeg, jeg skal i musikforretning”. Og det kom jeg, endda hos en kapelmester. Der solgte jeg LP-plader. LP og stereo var lige startet.

Så kom jeg til Magasin, og en dag ringede de efter mig fra grammofonselskabet Polyphon og spurgte, om jeg ikke ville sidde på kontoret hos dem - og det ville jeg gerne, efter at have stået op hele dagen i flere år. Så der sad jeg på ordrekontoret i nogle år. Senere var jeg hos RCA i 12 år.

Harry: *Havde du nogen sinde kontakt med kunstnerne?*

Margit: Jo, somme tider var jeg med til optagelser. Men ellers tog jeg imod ordrer fra musikforretninger, der bestilte, hvad de ville have. Jeg var i branchen i 25 år. Men jeg sluttede min karriere som bagerjomfru.

Harry: *Men du er ægte dansker?*

Margit: Ja, jeg er fra Faxe.

Jeg taler tysk og engelsk, som jeg kan fra min skoletid, og så har jeg lært italiensk. Det skyldes, at jeg ikke kunne oversætte operaerne. De stod på italiensk, og det irriterede mig, at jeg ikke kunne forstå, hvad det betød. Så var jeg nødt til at gå til italiensk.

Harry: *Hvornår kom I så til Holbæk?*

Margit: Vi havde besøgt venner, der netop havde købt sommerhus ved Kalundborg og nævnt prisen og hvad de sad for. På vejen hjem sagde Mario så, ”det er jo ikke mere, end hvad jeg ryger for! - hvis jeg nu holder op med at ryge, kan vi købe sommerhus”.

Mario: Og det gjorde jeg/vi !

Margit: Vi købte sommerhus på Tuse Næs.

Den flotte udsigt fra Margit og Marios lejlighed.

Det var i 1997, og ifølge reglerne kunne vi efter 5 år få lov at bo der fast, så vi ombyggede huset til helårsbolig i 2002, og boede der til 2018.

Mario: Vi boede 100 meter fra vandet, så jeg købte en båd og begyndte at fiske. Senere blev jeg formand for grundejerforeningen og vi gennemførte en del projekter.

Vi fik bygget en 100 m. lang badebro, veje blev asfalteret (det var billigere end at vedligeholde grusvejene) og fik anlagt en petanquebane. Det var nogle gode år.

Harry: Er I så glade for at bo her?

Margit og Mario: Ja, meget! Når vi kørte fra Tuse Næs til Holbæk for at handle, kørte vi som regel forbi her, fik øje på bebyggelsen og faldt for den. Vi flyttede ind her 2. juni sidste år. Vi er glade for, at her er så stille og roligt.

Harry: Ja, så nåede vi fra Tjekkiet via Sydamerika til Holbæk. Det var en interessant beretning. Tak fordi, jeg måtte høre den.

Margit og Mario: Vi er bærede over, at du ville høre den.

Induktionskomfurer på vej

Når der opstår problemer med vores komfurer, vil de for fremtiden, når vores lager er tømt, blive udskiftet med induktionskomfurer, som er både brandsikre og strømbesparende.

Så når der for fremtiden indkøbes potter og pander, bør man købe modeller, som egner sig til induktion. De kan nemlig også bruges på de eksisterende komfurer.

Induktionsgryder og -pander er en sikker fremtidsinvestering.

Hjertestartere

Det bliver forhåbentlig aldrig aktuelt, men hvis, så er der hjertestartere i Konsul Beyers Alle 6 og i Lundestrædet 15.

Gå en tur forbi, så du ved, hvor de er.

**Fælleshus 1
Lundestrædet 2
Afdeling 535-3**

Reservation og udlejning af
Fælleshus 1 og gæsteværelse 1:
Steen Nielsen
Tlf. 20 44 74 19

**Fælleshus 2
Lundestrædet 22
Afdeling 535-3**

Reservation og udlejning af
Fælleshus 2 og gæsteværelse 2:
Birgitte Katz
Tlf. 22 29 55 34

**Fælleshus 3
Konsul Bejers Allé 2
Afdeling 535-3**

Reservation og udlejning af
Fælleshus 3:
Birgitte Katz
Tlf. 22 29 55 34

Priser for Fælleshus 1 & 2 samt gæsteværelser

Der er plads til max. 40 personer i fælleshusene

Selskabslokale		Gæsteværelse	
Leje for 2 døgn	kr. 750	Leje første døgn	kr. 200
Lejere udefra	kr. 1.000	Lejere udefra	kr. 300
Dagsleje		Efterfølgende døgn	kr. 100
Mandag - torsdag	kr. 250	Lejere udefra	kr. 150
Depositum	kr. 1.000	Depositum	kr. 500
Ekstra rengøring	kr. 1.000	Ekstra rengøring	kr. 500

Priser for Fælleshus 3

Der er plads til max. 100 personer

Leje for 2 døgn	kr. 1.500
Lejere udefra	kr. 2.000
Depositum	kr. 2.000
Dagsleje mandag - torsdag	kr. 500
Ekstra rengøring	kr. 2.000

I fælleshusene udlejes der ikke til:

Studenter-, ungdoms- og klassefester samt jule- og nytårsaften.

Efter kl. 23:00 skal musik og aktiviteter i og omkring selskabslokalerne dæmpes, så beboerne ikke er generet af det. Vinduer og døre skal ligeledes holdes lukkede.

Kl. 01:30 skal musikken definitivt ophøre!

Lokalerne forlades senest kl. 02:00.

Priserne er gældende fra 1/1 2022

Kalender

Hver mandag kl. 13:30: Lunde-cafeen i Fælleshus 2.

Hver onsdag kl. 14:00: Gymnastik, vandretur og kaffebord i/fra Fælleshus 3.

Hver fredag kl. 10:00: Petanque på petanquebanen, - når vejret er godt.

Lørdag d. 19. august kl. 18-23: Sommerfest i Fælleshus 3

Nej, dette foto stammer hverken fra Grease eller Saturday night Fever. Det er såmænd fra sidste års sommerfest, hvor 100 glade beboere festede igennem.

Snart går der invitationer ud til alle postkasser, og så er det med at melde sig til, hvis man vil med.

”Konsul-klubben” (ikke bajer-klubben) spiller petanque (og drikker kaffe) hver tirsdag eftermiddag.

De øvrige dage er det forholdsvis nemt at få plads på banerne.

For åbne døre...

Du har utvivlsomt vigtige sager at diskutere med familie og venner, når du hygger dig på altanen eller i din lille have. Men tænk på, at dine naboer nok helst vil være fri for at blive delagtiggjort. Skru ned eller gå indenfor.

